

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Olsztynie

LOL.410.020.04.2017
P/17/088

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/17/088 – Umarzanie zaległości podatkowych przez organy wykonawcze gmin.
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Olsztynie.
Kontroler	Henryk Dykty, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LOL/146/2017 z dnia 13 grudnia 2017 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)
Jednostka kontrolowana	Urząd Miasta Płocka, ul. Stary Rynek 1, 09-400 Płock (dalej: „Urząd”).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Andrzej Nowakowski Prezydent Miasta Płocka (dalej: „Prezydent”) od 13 grudnia 2010 r.

II. Ocena kontrolowanej działalności¹

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie sposób prowadzenia w latach 2014-2017 (III kwartały) postępowań podatkowych w sprawie umorzeń zaległości podatkowych. Nie były bowiem w pełni przestrzegane wymogi określone w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa², zaś nieprawidłowości stwierdzono w 95,2% poddanych analizie postępowań³. Dotyczyły one w szczególności:

- niewywiązania się organu podatkowego⁴ (w 27 badanych postępowaniach) z obowiązku dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego (tj. m.in. okoliczności wskazanych przez podatników we wnioskach o umorzenie zaległości) oraz zebrania materiałów dowodowych, pozwalających na zweryfikowanie sytuacji finansowej wnioskodawcy w zakresie możliwości zapłaty zaległości, do czego zobowiązywał przepis art. 122 i art. 187 § 1 ww. ustawy,
- nienależytego wywiązania się z obowiązku sporządzenia uzasadnienia faktycznego decyzji, gdyż w przypadku 63 decyzji, w których umorzono zaległości podatkowe oraz w trzech o odmowie udzielenia takiej ulgi, sporządzone uzasadnienia faktyczne nie spełniały wymogów art. 210 § 4 Ordynacji podatkowej,
- przyznania 26 ulg stanowiących pomoc de minimis, mimo że podatnicy do dnia wydania decyzji przyznającej tę pomoc nie złożyli dokumentów wymaganych art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej⁵,
- niezawiadomienia, w toku 19 postępowań⁶, strony postępowania o przyczynach niezalatwienia sprawy w terminie miesiąca, do czego zobowiązywał art. 140 § 1 Ordynacji podatkowej,

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna lub ocenę opisową.

² Dz. U. z 2017 r. poz. 201, ze zm.

³ Tj. w 79 spośród 83 zbadanych postępowań podatkowych, zakończonych wydaniem decyzji umarzających zaległości podatkowe (63) oraz odmawiających przyznania takiej ulgi (20).

⁴ Wszystkie zbadane decyzje z upoważnienia Prezydenta podpisał Kierownik Oddziału Podatków i Opłat w Urzędzie (dalej: „Kierownik OPIO”).

⁵ Dz. U. z 2018 r. poz. 362.

⁶ Zakończonych wydaniem 14 decyzji o umorzeniu zaległości podatkowych (nr WPK-I-RW.3120.4.46.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.21.2017.JD, WSB-I-RW.3120.4.125.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.107.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.124.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.65.2014.JD, WSB-I-RW.3120.3.15.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.125.2014.JD, WSB-I-RW.3120.3.7.2014.JD, WSB-I-

- wydania w trzech przypadkach decyzji o umorzeniu zaległości podatkowych pomimo tego, że w dniu złożenia wniosku o udzielenie ww. ulgi należność podatkowa nie stanowiła zaległości w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

Stwierdzone nieprawidłowości wskazują na to, że w Urzędzie nie zapewniono funkcjonowania skutecznego nadzoru i efektywnej kontroli zarządczej, o której mowa w art. 68 i 69 § 1 pkt 2 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych⁷. Rozwiązania przyjęte w Urzędzie w tym zakresie nie zapobiegły bowiem nieprawidłowej realizacji zadań w obszarze umarzania zaległości podatkowych.

Nienależycie wywiązywano się również z obowiązku określonego w § 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej, informacji o nieudzieleniu takiej pomocy oraz sprawozdań o zaległościach przedsiębiorców we wpłatach świadczeń należnych na rzecz sektora finansów publicznych⁸. Nieprawidłowości dotyczyły nieterminowego przekazania 21 (spośród 60) sprawozdań do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „UOKiK”).

Podkreślenia wymaga natomiast fakt, że umorzenia zaległości podatkowych w latach 2014-2016 nie miały istotnego wpływu na sytuację finansową Miasta. W okresie tym wzrosły zarówno dochody ogółem z 785.069 tys. zł w 2014 r. do 842.095 tys. zł w 2016 r. jak i dochody własne z 455.160 tys. zł w 2014 r. do 519.355 tys. zł w 2016 r. O poprawie sytuacji finansowej Miasta świadczą również rosnące wartości wskaźników budżetowych takich jak: udział nadwyżki operacyjnej w dochodach ogółem (wzrost z 4,6% w 2014 r. do 10% w 2016 r.), wskaźnika samofinansowania (wzrost z 54,0% do 127,7%) oraz brak zobowiązań wymagalnych.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Przestrzeganie określonych w Ordynacji podatkowej uregulowań w zakresie umarzania zaległości podatkowych oraz zasadność zastosowanych umorzeń w kontekście sytuacji finansowej Miasta Płock.

Opis stanu
faktycznego

1.1. Zgodnie z obowiązującym Regulaminem organizacyjnym Urzędu⁹ zadania z zakresu umarzania zaległości podatkowych przez Prezydenta realizowane były przez Oddział Podatków i Opłat w Wydziale Podatków i Księgowości i podlegały bezpośrednio Skarbnikowi Miasta. Do zakresu działania tego Wydziału należała m.in. realizacja zadań wynikających z Ordynacji podatkowej.

Z rejestru skarg i wniosków wynikało, że w badanym okresie nie złożono żadnej skargi na działalność Urzędu w badanym obszarze.

W badanym okresie do Urzędu wpłynęło 817 wniosków (w tym pięć wniosków z 2013 r.) o umorzenie zaległości podatkowych na łączną kwotę 2.671,3 tys. zł. Na ich podstawie wydano 676 decyzji przyznających ulgi w kwocie 2.489,6 tys. zł. Wnioski wraz z decyzjami rejestrowano w ewidencji prowadzonej w formie papierowej. Ujmowano w niej dane dotyczące m.in.: treści żądania, nazwy wnioskodawcy, daty wszczęcia postępowania oraz daty i sposobu jego ostatecznego załatwienia.

(dowód: akta kontroli str. 3-83)

RW.3120.3.27.2014.BW, WSB-I-RW.3120.3.20.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.94.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.95.2015.JD, WPK-I-RW.3120.4.11.2017.JD) oraz pięciu odmawiających umorzenia (o numerach WSB-I-RW.3120.4.12.2014.JD, WSB-I-RW.3120.3.10.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.119.2015.JD, WSB-I-RW.3120.3.12.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.150.2014.JD).

⁷ Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 – dalej: „ustawa o finansach publicznych”.

⁸ Dz. U. z 2016 r. poz. 1871.

⁹ Zarządzenie Nr 2260/2016 Prezydenta Miasta Płocka z dnia 22 lipca 2016 r. ze zm. Wcześniej obowiązywał Regulamin organizacyjny Urzędu wprowadzony zarządzeniem Nr 2164/2012 Prezydenta Miasta Płocka z dnia 26 września 2012 r. ze zm. oraz zarządzeniem nr 178/2015 Prezydenta Miasta Płocka z dnia 8 stycznia 2015 r. ze zm. (obszar poddany kontroli prowadzony był przez Oddział Podatków i Opłat w Wydziale Skarbu i Budżetu).

1.2. W badanym okresie 798 podatnikom umorzono zaległości podatkowe¹⁰ w łącznej wysokości 2.144,2 tys. zł, w tym 52 osobom prawnym na kwotę 1.718,1 tys. zł oraz 746 osobom fizycznym na kwotę 426,1 tys. zł. I tak:

- w 2014 r. zaległości podatkowe z ww. tytułów umorzono 11 osobom prawnym na kwotę 381,6 tys. zł i 206 osobom fizycznym na kwotę 190,3 tys. zł,
- w 2015 r. odpowiednio: 10 osobom prawnym - kwotę 233,8 tys. zł i 194 osobom fizycznym - kwotę 116,4 tys. zł,
- w 2016 r. - 18 osobom prawnym - kwotę 181,8 tys. zł i 255 osobom fizycznym - kwotę 46,4 tys. zł,
- w 2017 r. (III kwartały) - 13 osobom prawnym - kwotę 920,9 tys. zł i 91 osobom fizycznym - kwotę 73,0 tys. zł.

(dowód: akta kontroli str. 84-85)

1.3. W badanym okresie 64 podatnikom (w tym 14 osobom prawnym¹¹ i 50 osobom fizycznym¹²) Prezydent umorzył co najmniej dwukrotnie zaległości podatkowe, w tym m.in.:

- 21 decyzji wydano Fundacji dla Dzieci Niepełnosprawnych „Serce-Sercu”,
- 32 decyzje wydano dwóm jednostkom samorządowym, tj. Żłobkowi Miejskiemu Nr 4 (18 decyzji) i Żłobkowi Miejskiemu Nr 3 (14 decyzji),
- 16 decyzji wydano Oddziałowi Miejskiemu Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej w Płocku,
- 16 umorzeń wydano spółce, której Miasto było jedynym udziałowcem, tj. Rynex Sp. z o.o.,
- 38 decyzji - Ochotnicze Straże Pożarne,
- 50 osobom fizycznym wydano od 2 do 15 decyzji umarzającej zaległości podatkowe.

(dowód: akta kontroli str. 86-115)

1.4. W okresie objętym kontrolą w 114 przypadkach wydano decyzje¹³, w których nie uwzględniono żądania wnioskodawcy. W 91 przypadkach odmówiono przyznania ulgi (394,7 tys. zł), zaś w pozostałych 23 odmówiono umorzenia części zaległości (34,3 tys. zł).

(dowód: akta kontroli str. 116-124)

W związku z wydaniem przez organ podatkowy ww. decyzji wnioskodawcy w 13 przypadkach odwołali się do organu wyższej instancji, tj. Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku (dalej: „SKO”). Pięć decyzji Prezydenta zostało przez SKO utrzymanych w mocy, zaś osiem uchylono i sprawy przekazano do ponownego rozpatrzenia. W stosunku do trzech spraw przekazanych do ponownego rozpatrzenia Prezydent zmienił stanowisko i umorzył w całości lub w części zaległy podatek, w jednym przypadku odwołaniu nie nadano biegu w związku z wniesieniem go po terminie. W pozostałych czterech sprawach Prezydent podtrzymał swoje stanowisko i ponownie wydał decyzje odmawiające przyznania ulgi.

(dowód: akta kontroli str. 116-124)

1.5. Analiza dokumentacji 83 postępowań podatkowych zakończonych wydaniem 63 decyzji umarzających zaległości podatkowe w łącznej kwocie 1.143,7 tys. zł oraz 20 odmawiających przyznania ulg na kwotę 373,2 tys. zł wykazała m.in., że:

¹⁰ Z tytułu podatku od nieruchomości, rolnego, leśnego i od środków transportowych.

¹¹ 135 decyzji o umorzeniu.

¹² 176 decyzji o umorzeniu.

¹³ Decyzje ostateczne po rozpatrzeniu odwołań.

- w 53 postępowaniach (57,8%) organ podatkowy, zgodnie z art. 122 i art. 187 § 1 Ordynacji podatkowej, dokonał dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz zebrał materiał dowodowy potwierdzający sytuację materialną i rodzinną wnioskodawców,
- w 64 przypadkach terminowo wydawano decyzje (art. 140),
- wszystkie zbadane decyzje spełniały wymogi określone w art. 210 §1 Ordynacji podatkowej, poza 66 przypadkami braku w decyzji uzasadnienia faktycznego,
- w 17 decyzjach (wszystkie odmawiające umorzenia zaległości) podano uzasadnienia faktyczne, w których wskazano spełnienie przesłanek do zastosowania klauzul generalnych, o których mowa w art. 67a § 1 ww. ustawy,
- we wszystkich zbadanych przypadkach stronom zapewniono czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji wyznaczano im siedmiodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego (art. 123 ww. ustawy).

(dowód: akta kontroli str. 125-1778)

Ustalone
nieprawidłowości

W 79 postępowaniach podatkowych (95,2% ogółu objętych badaniem), zakończonych wydaniem 63 decyzji umarzających zaległości podatkowe w kwocie 1.143,7 tys. zł (w tym odsetki 96,3 tys. zł) oraz 16 decyzji odmawiających przyznania ulg na kwotę 348,4 tys. zł, nie były w pełni przestrzegane wymogi Ordynacji podatkowej. Stwierdzono bowiem, że:

1. Niewywiązania się organu podatkowego¹⁴ (w 27 badanych postępowaniach¹⁵) z obowiązku dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego (tj. m.in. okoliczności wskazanych przez podatników we wnioskach o umorzenie zaległości) oraz zebrania materiałów dowodowych, pozwalających na zweryfikowanie sytuacji finansowej wnioskodawcy w zakresie możliwości zapłaty zaległości, do czego zobowiązywał przepis art. 122 i art. 187 § 1 ww. ustawy

I tak m.in. w toku postępowania podatkowego¹⁶ zakończonego wydaniem decyzji o umorzeniu zaległości podatkowej na kwotę 70,1 tys. zł nie zgromadzono dowodów, z których wynikałoby, że sytuacja finansowa tego podatnika uniemożliwia zapłatę zaległości, a także z jakich przyczyn ubiega się on o udzielenie ulgi (takiej informacji nie zawierał również wniosek złożony przez tego podatnika). W uzasadnieniu ww. decyzji organ podatkowy nie wskazał z jakiego powodu umorzył ww. zaległości. Podał natomiast, że rozpatrzył wniosek wraz z załączonymi materiałami dowodowymi i biorąc pod uwagę argumenty w nim zawarte podjął decyzję, mimo że we wniosku podatnik nie wskazał dlaczego wnosi o umorzenie zaległości.

Prezydent wyjaśnił, że organ podatkowy wykorzystywał informacje zawarte we wnioskach oraz w złożonych do nich wymaganych formularzach. Poza tym, w części przypadków stosował zasadę faktów powszechnie znanych oraz znanych organowi podatkowemu z urzędu, które nie wymagały dowodów, takich jak pożary firm, osunięcia skarpy wiślanej, remonty ulic w ramach inwestycji miejskich.

¹⁴ Wszystkie zbadane decyzje z upoważnienia Prezydenta podpisała Kierownik Oddziału Podatków i Opłat w Urzędzie (dalej: „Kierownik OPIO”).

¹⁵ Zakończone decyzjami Nr: WSB-I-RW.3120.4.37.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.46.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.21.2017.JD, WSB-I-RW.3120.4.167.2015.JD, WPK-I-RW.3120.4.59.2016.JD, WSB-I-RW.3120.4.138.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.202.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.135.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.173.2015.JD, WPK-I-RW.3120.4.42.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.73.2017.JD, WSB-I-RW.3120.3.1.2015.JD, WSB-I-RW.3120.3.16.2015.BW, WPK-I-RW.3120.3.11.2016.JD, WPK-I-RW.3120.3.4.2017.JD, WSB-I-RW.3120.4.27.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.26.2014.JD, WSB-I-RW.3120.3.27.2014.BW, WSB-I-RW.3120.3.30.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.95.2015.JD, WSB-I-RW.3120.3.22.2015.JD, WSB-I-RW.3120.3.4.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.86.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.11.2017.JD, WPK-I-RW.3120.3.2.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.48.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.61.2017.BW.

¹⁶ Nr decyzji WSB-I-RW.3120.4.27.2014 r. z dnia 14.03.2014 r.

Kierownik OPIO wyjaśniła, że podmioty ubiegające się o umorzenie zaległości składały wymagane dokumenty, tj. wniosek i odpowiedni formularz, które wg niej były wystarczające do podjęcia decyzji.

Natomiast Inspektor w Urzędzie, przygotowująca projekty decyzji wyjaśniła, że zgodnie z zarządzeniem Prezydenta¹⁷ oraz przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie¹⁸, dokumentami, które są obowiązkowe to wniosek o umorzenie oraz jeden z formularzy. Pozostałe dokumenty są fakultatywne. Podała, że z formularza była w stanie ocenić sytuację materialną wnioskodawcy.

Nie można zgodzić się z powyższymi wyjaśnieniami, że w ww. przypadkach na podstawie danych zawartych we wniosku podatnika oraz formularzu można było należycie ocenić sytuację materialną podatnika. W formularzu nie ma szczegółowych danych finansowych, dotyczących zarówno pozycji bilansowych jak również rachunku zysków i strat, a to właśnie na podstawie tych danych można ocenić, czy dany podmiot jest w trudnej sytuacji finansowej, a także czy utracił zdolność do obsługi zadłużenia.

(dowód: akta kontroli str. 125-142,257-358,565-830,831-852,931-960,1060-1167,1185-1220,1681-1706,1724-1813)

2. W przypadku 24 zbadanych spraw organ podatkowy umorzył jednostkom samorządowym Miasta Płocka¹⁹ zaległości podatkowe (podatek od nieruchomości) w kwocie wynoszącej łącznie 364,8 tys. zł. Jednostki te wnioski o umorzenie uzasadniały trudną sytuacją finansową. I tak:
 - Płocki Ośrodek Kultury i Sztuki (dalej: „POKiS”) powoływał się na konieczność zapłaty rocznego podatku od nieruchomości w łącznej kwocie 453,1 tys. zł, od zbudowanego amfiteatru, a także na trudną sytuację finansową z powodu nowych, niezaplanowanych w budżecie zadań i imprez oraz problemów w pozyskiwaniu środków zewnętrznych od sponsorów;
 - Żłobek Miejski nr 4 oraz Żłobek Miejski nr 3 – powołały się na ważny interes podatnika, jakim był brak środków finansowych w budżecie;
 - Centrum Widowiskowo-Sportowe (dalej: „CWS”) uzasadniało, że środki z podatku zamierza przeznaczyć na opłaty eksploatacyjne związane z bieżącym funkcjonowaniem budynku CWS.

Z dokumentacji zebranej w toku ww. postępowań oraz treści uzasadnień wydanych decyzji o umorzeniu nie wynikało, aby w tych przypadkach wystąpiła jedna z przesłanek określona w art. 67 a § 1 Ordynacji podatkowej, tj. „ważny interes podatnika” lub „ważny interes publiczny”.

Prezydent wyjaśnił, że w przypadku braku środków finansowych na zapłatę podatków, organ założycielski może zwiększyć dotację lub umorzyć podatek. Według organu podatkowego druga z tych możliwości wymagała mniejszego

¹⁷ Zarządzenie nr 3556/2013 Prezydenta Miasta Płocka z dnia 19 września 2013 r. w sprawie „Instrukcji ewidencji podatków, opłat, nieopodatkowanych należności oraz pozostałych dochodów budżetowych” ze zm.

¹⁸ Dz. U. Nr 53, poz. 312 ze zm.

¹⁹ Płocki Ośrodek Kultury i Sztuki (6 decyzji – Nr: WSB-I-RW.3120.4.6.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.146.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.154.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.4.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.75.2017.JD i WPK-I-RW.3120.4.80.2017.JD), Żłobek Miejski nr 4 (10 decyzji – Nr: WSB-I-RW.3120.4.50.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.125.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.22.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.41.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.56.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.64.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.79.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.16.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.33.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.45.2017.JD), Żłobek Miejski nr 3 (5 decyzji – Nr: WSB-I-RW.3120.4.49.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.65.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.79.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.107.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.124.2015.JD), Centrum Widowiskowo-Sportowe (3 decyzje – Nr: WSB-I-RW.3120.4.13.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.31.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.67.2014.JD).

nakładu pracy i nie niosła za sobą żadnych negatywnych skutków dla budżetu Miasta.

(dowód: akta kontroli str. 125-142,149-231,359-564,1806-1812)

Nie można zgodzić się z powyższym wyjaśnieniem Prezydenta, gdyż każde umorzenie powoduje pomniejszenie o tę kwotę subwencji wyrównawczej dla Miasta. Zdaniem NIK, właściwym rozwiązaniem jest pomoc jednostkom samorządowym poprzez zwiększenie dotacji dla tych jednostek, aby mogły zapłacić podatek od nieruchomości. Umorzenie zaległości podatkowych nie może być sposobem dodatkowego „dotowania” jednostek samorządowych. Stosownie bowiem do art. 67a ww. ustawy tylko w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub publicznym organ podatkowy, na wniosek podatnika, może m.in. umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe.

Umorzenie zaległości podatkowej jest instytucją nadzwyczajną, stanowiącą wyjątek od zasady powszechności i równości opodatkowania. Powinna być zatem stosowana wyjątkowo. Zasada jest bowiem płacenie podatków.

3. We wszystkich 63 badanych decyzjach, w których umorzono zaległości podatkowe²⁰ oraz w trzech²¹, w których organ podatkowy w części umorzył zaległość podatkową, nie wywiązano się należycie z obowiązku sporządzenia uzasadnienia faktycznego decyzji. Nie zawierały one bowiem elementów wymaganych art. 210 § 4 Ordynacji podatkowej, tj. w szczególności wskazania faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów którym dał wiarę oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności. W treści uzasadnień tych decyzji nie wskazano z jakich przyczyn organ podatkowy podjął decyzję o umorzeniu zaległości.

Prezydent wyjaśnił, że według niego wszystkie z ww. 66 decyzji zawierały uzasadnienie faktyczne, jednakże w decyzjach pozytywnych uzasadnienie faktyczne nie wyczerpywało w pełni uzasadnienia pojęcia „interesu publicznego” lub „interesu podatnika”. Podał, że wykorzystując sugestie kontrolera NIK, obecnie uzasadnienia faktyczne decyzji pozytywnych w pełni wyczerpują treść tych pojęć.

Kierownik OPiO wyjaśniła, że ponieważ były to decyzje pozytywne (zgodne z wnioskiem podatnika) uważała, że nie ma potrzeby szerszego uzasadnienia faktycznego.

NIK nie podziela tych wyjaśnień, gdyż stosownie do art. 210 § 5 Ordynacji podatkowej, w przypadku decyzji, na podstawie której przyznano ulgę w zapłacie podatku, nie można odstąpić od jej uzasadnienia, zaś elementy jakie powinny być zawarte w uzasadnieniu faktycznym decyzji określa art. 210 § 4 ww. ustawy.

(dowód: akta kontroli str. 125-148,169-1246,1740-1778,1806-1822)

²⁰ Decyzje Nr: WSB-I-RW.3120.4.6.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.146.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.154.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.4.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.75.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.80.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.16.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.21.2016.JD, WSB-I-RW.3120.4.37.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.46.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.21.2017.JD, WSB-I-RW.3120.4.50.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.125.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.22.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.41.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.56.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.64.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.79.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.16.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.33.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.45.2017.JD, WSB-I-RW.3120.4.49.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.65.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.79.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.107.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.124.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.13.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.31.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.67.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.167.2015.JD, WPK-I-RW.3120.4.59.2016.JD, WSB-I-RW.3120.4.138.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.202.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.135.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.173.2015.JD, WPK-I-RW.3120.4.42.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.73.2017.JD, WSB-I-RW.3120.3.1.2015.JD, WSB-I-RW.3120.3.16.2015.BW, WPK-I-RW.3120.3.11.2016.JD, WPK-I-RW.3120.3.4.2017.JD, WSB-I-RW.3120.4.27.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.26.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.65.2014.JD, WSB-I-RW.3120.3.15.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.125.2014.JD, WSB-I-RW.3120.3.7.2014.JD, WSB-I-RW.3120.3.27.2014.BW, WSB-I-RW.3120.3.30.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.12.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.28.2015.JD, WSB-I-RW.3120.3.7.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.86.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.11.2017.JD, WPK-I-RW.3120.3.2.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.14.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.48.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.61.2017.BW, WPK-I-RW.3120.3.14.2017.JD.

²¹ WPK-I-RW.3120.3.10.2017.JD, WPK-I-RW.3120.4.63.2017.BW, WPK-I-RW.3120.4.64.2017.BW.

4. W toku 19 postępowań²², które nie zostały zakończone w ciągu miesiąca, organ podatkowy nie zawiadomił strony postępowania o przyczynach niezakończonych sprawy w tym terminie, mimo takiego obowiązku wynikającego z art. 140 § 1 Ordynacji podatkowej.

Kierownik OPIO wyjaśniła, że przyczyną przekroczeń ww. terminów było wykonywanie tych zadań przez jedną osobę, szczególnie w przypadkach kiedy korzystała ze zwolnień lekarskich lub urlopów.

(dowód: akta kontroli str. 125-148,292-358,371-382,516-547,853-960,1054-1074,1129-1148,1377-1403,1478-1493,1555-1603,1804-1812)

5. W trzech postępowaniach²³ wydano decyzje o umorzeniu zaległości odpowiednio na kwotę 3,8 tys. zł, 3,6 tys. zł i 44,4 tys. zł, mimo że w dniu złożenia przez podatników wniosku o umorzenie należność podatkowa nie stanowiła zaległości w rozumieniu art. 51 § Ordynacji podatkowej. Zgodnie z tym przepisem zaległością podatkową jest podatek niezapłacony w terminie. W ww. przypadkach nie upłynął bowiem termin zapłaty podatku. W tej sytuacji należało, stosownie do art. 165a § 1 ww. ustawy, odmówić wszczęcia postępowania w sprawie umorzenia zaległości.

Organ podatkowy wyjaśnił, że pomimo złożenia wniosków, gdy niezapłacone podatki nie były jeszcze zaległościami, to w postępowaniach przyjmował jako datę wszczęcia postępowania w jednym przypadku²⁴ - datę skorygowania wniosku przez podatnika, w drugim²⁵ uzupełnienia dokumentacji przez podatnika. W przypadku wydania trzeciej decyzji²⁶ tłumaczył to natomiast faktem, że została ona wydana, gdy podatek stał się już zaległością.

NIK zwraca uwagę, że aby skorzystać z możliwości ewentualnego umorzenia zaległości podatkowej zaległość ta powinna istnieć w dacie złożenia wniosku o umorzenie. W ww. przypadkach, skoro nie upłynął termin zapłaty podatku należało odmówić wszczęcia postępowania podatkowego, gdyż wniosek podatników o umorzenie zaległości w tej sytuacji był bezprzedmiotowy. Z art. 67a § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej wynika jednoznacznie, że ulgę w spłacie zobowiązań podatkowych w postaci umorzenia organ podatkowy może zastosować wyłącznie w przypadku istnienia zaległości podatkowej. Ulgą tą nie ma natomiast zastosowania do zobowiązania podatkowego.

(dowód: akta kontroli str. 800-830,1060-1074,2045-2047)

Opis stanu
faktycznego

- 1.6.** W badanym okresie w Urzędzie nie przeprowadzano kontroli wewnętrznej oraz audytu w zakresie przyznawania ulg podatkowych.

Prezydent wyjaśnił, że w badanym okresie nie przeprowadzono w Urzędzie kontroli wewnętrznych w zakresie przyznawania ulg podatkowych, gdyż w trakcie planowania tematów kontroli nie zgłoszono takich wniosków. Podał również, że w latach 2014-2017 podatki i opłaty nie zostały wyznaczone jako obszar o najwyższym ryzyku, w związku z czym zagadnienia z zakresu przyznawania ulg podatkowych nie zostały objęte audytem.

(dowód: akta kontroli str. 1823-1824)

²² Zakończonych wydaniem 14 decyzji o umorzeniu zaległości podatkowych (nr WPK-I-RW.3120.4.46.2016.JD, WPK-I-RW.3120.4.21.2017.JD, WSB-I-RW.3120.4.125.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.107.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.124.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.65.2014.JD, WSB-I-RW.3120.3.15.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.125.2014.JD, WSB-I-RW.3120.3.7.2014.JD, WSB-I-RW.3120.3.27.2014.BW, WSB-I-RW.3120.3.20.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.94.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.95.2015.JD, WPK-I-RW.3120.4.11.2017.JD) oraz pięciu odmawiających umorzenia (o numerach WSB-I-RW.3120.4.12.2014.JD, WSB-I-RW.3120.3.10.2014.JD, WSB-I-RW.3120.4.119.2015.JD, WSB-I-RW.3120.3.12.2015.JD, WSB-I-RW.3120.4.150.2014.JD).

²³ Nr decyzji WPK-I-RW.3124.3.11.2016.JD, WPK-I-RW.3124.3.4.2017.JD i WSB-I-RW.3120.4.95.2015.JD

²⁴ Decyzja nr WPK-I-RW.3124.3.4.2017.JD.

²⁵ Decyzja nr WSB-I-RW.3120.4.95.2015.JD.

²⁶ Decyzja nr WPK-I-RW.3124.3.11.2016.JD.

W 2016 r. kontrolę kompleksową gospodarki finansowej Miasta Płock za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2015 r. przeprowadziła Regionalna Izba Obrachunkowa. W wyniku kontroli stwierdzono m.in. nieterminowe załatwianie wniosków w zakresie umorzeń podatków (rolnego, od nieruchomości i od środków transportowych).

(dowód: akta kontroli str. 1825-1831)

Uwagi dotyczące
badanej działalności

NIK zwraca uwagę na niedostateczny nadzór kierownictwa Urzędu nad procesem wydawania decyzji administracyjnych w analizowanym obszarze, co mogło przyczynić się do wystąpienia nieprawidłowości powtarzających się w przeprowadzanych postępowaniach podatkowych. Stwierdzone w toku kontroli NIK prowadzenie postępowań podatkowych w sposób niezgodny z wymogami Ordynacji podatkowej świadczy również o tym, że w Urzędzie nie zapewniono funkcjonowania skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej, o której mowa w art. 68 i 69 § 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych. Rozwiązania przyjęte w ramach systemu tej kontroli nie zapobiegły bowiem powtarzaniu się nieprawidłowo prowadzonych postępowań podatkowych.

Opis stanu
faktycznego

1.7. W latach 2014-2016 sytuacja finansowa Miasta uległa poprawie. Świadczyły o tym zmiany wartości wskaźników finansowych²⁷. Na koniec 2016 r., w stosunku do 2014 r., w odniesieniu do:

- Wskaźników budżetowych: zwiększył się udział dochodów bieżących i dochodów własnych w dochodach ogółem odpowiednio: z 91,6% w 2014 r. do 96,7% i z 58% do 61,7%, a także nadwyżki operacyjnej w dochodach ogółem z 4,6% do 10%. Wzrósł wskaźnik samofinansowania z 54,0% do 127,7%. Udział dochodów bieżących i nadwyżki operacyjnej w dochodach ogółem był wyższy od średnich wartości tych wskaźników wyliczonych dla miast na prawach powiatu (dalej: „średnie krajowe”);
- Wskaźników na mieszkańca: zwiększyła się nadwyżka operacyjna z 297 zł do 696 zł, zaś zobowiązania pozostały na zbliżonym poziomie – 3,9 tys. zł i 4,0 tys. zł; nieznacznie zmniejszyły się natomiast transfery bieżące z 2,4 tys. zł do 2,2 tys. zł;
- Wskaźników zobowiązań wg tytułów dłużnych: nieznacznie zmniejszył się udział łącznych zobowiązań w dochodach ogółem – z 60,0% do 59,9%, zaś obciążenie dochodów ogółem oraz dochodów własnych obsługą zadłużenia wzrosło (odpowiednio z 4,0% i 4,6% oraz z 7,0% i 7,5%). Nie wystąpiły zobowiązania wymagalne.

Indywidualny wskaźnik zadłużenia Gminy ograniczający spłatę i obsługę zadłużenia, wynikający z art. 243 ustawy o finansach publicznych, utrzymywał się w badanym okresie na poziomie dopuszczalnej wartości tego wskaźnika dla 2017 r.

(dowód: akta kontroli str. 1832-1937, 2040-2043)

1.8. W badanym okresie Miasto obniżało stawki podatków. Skutki finansowe obniżenia górnych stawek podatków (rolnego, od nieruchomości i od środków transportowych) w latach 2014-2016 zmieniały się odpowiednio z 5.888,2 tys. zł, poprzez 6.494,0 tys. zł do 6.030,0 tys. zł, co stanowiło odpowiednio 2,8%, 3,0% i 2,7% wykonania wpływów z podatków. Udział umorzenia zaległości z tytułu podatku od nieruchomości w wykonaniu dochodów z tego tytułu malał z 0,27% do 0,1% i stanowił w poszczególnych badanych latach 78%, 68 i 74% umorzeń.

Zaległości podatkowe z tytułu podatku od nieruchomości oraz środków transportowych wykazywały stałą tendencję wzrostową i wynosiły odpowiednio 6.305,1 tys. zł i 469,5 tys. zł w 2014 r. oraz 6.746,8 tys. zł i 662,8 tys. zł w 2016 r.

²⁷ Do oceny sytuacji finansowej wykorzystano wskaźniki budżetowe Ministerstwa Finansów opracowane dla jednostek samorządu terytorialnego w latach 2014 – 2016.

Zaległości z tytułu dochodów podatkowych (wg. sprawozdań Rb-27S) nieznacznie wzrosły z 8.112,9 tys. zł do 8.355,8 tys. zł.

(dowód: akta kontroli str. 1832-1937)

1.9. W badanym okresie organ podatkowy, na podstawie art. 67d § 1 Ordynacji podatkowej, wydał z urzędu trzy decyzje o umorzeniu zaległości podatkowych na łączną kwotę 1.027,1 tys. zł., w związku z:

- umorzonym postępowaniem upadłościowym – kwota 1.026,9 tys. zł,
- bezskuteczną egzekucją – kwota 0,058 tys. zł,
- nieadekwatnością kosztów egzekucji do kwot zaległości podatkowych – kwota 0,098 tys. zł.

(dowód: akta kontroli str. 1334-1376, 1938)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

Opis stanu
faktycznego

2. Udzielanie pomocy publicznej i pomocy de minimis.

2.1. W badanym okresie w Urzędzie nie wystąpiły przypadki umarzania przedsiębiorcom zaległości podatkowych, które stanowiły pomoc publiczną z art. 67b § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej.

(dowód: akta kontroli str. 1939)

2.2. W okresie objętym kontrolą organ podatkowy umorzył 106 podmiotom gospodarczym, na podstawie art. 67b § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej, zaległości podatkowe na łączną kwotę 1.219,8 tys. zł. Ulgi te stanowiły pomoc de minimis, w tym kwotę 1.190,5 tys. zł przyznano osobom prawnym oraz osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą, a kwotę 29,3 tys. zł rolnikom.

Spośród ww. 106 podmiotów, 52 z nich organ podatkowy umorzył zaległości podatkowe kilkakrotnie (co najmniej dwukrotnie)²⁸.

(dowód: akta kontroli str. 1940-1948)

2.3. Z analizy dokumentacji 60 postępowań zakończonych wydaniem decyzji umarzających zaległości podatkowe i stanowiących pomoc de minimis wynikało, że:

- udzielono je podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność gospodarczą,
- łączna kwota udzielonej w okresie trzech lat budżetowych pomocy de minimis oraz innej pomocy udzielonej jednemu podmiotowi na realizację tego samego projektu nie przekroczyła 200 tys. euro lub 100 tys. euro w przypadku przedsiębiorstw działających w sektorze transportu drogowego,
- w przypadku 34 podmiotów Urząd uzyskał wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy de minimis, wszystkie dokumenty, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, w tym m.in. oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających lat,
- wszyscy wnioskodawcy przedstawili wymagane formularze, dotyczące m.in. wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej,

Urząd nie wydawał beneficjentom pomocy zaświadczeń stwierdzających, że udzielona pomoc publiczna jest pomocą de minimis, bowiem zgodnie z § 2 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 marca 2007 r. w sprawie zaświadczeń o pomocy de minimis i pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie²⁹ wydane

²⁸ Łącznie wydano 268 decyzji o umorzeniu zaległości podatkowych w formie pomocy de minimis.

²⁹ Dz. U. z 2018 r. poz. 350.

decyzje zawierały wszystkie elementy wymienione odpowiednio w § 3 i §3a ww. rozporządzenia.

(dowód: akta kontroli str. 125-142,149-231,257-547,565-852,902-1053,1060-1103,1114-1167,1185-1333,1949-1950)

Ustalono
nieprawidłowości

Pomocy de minimis udzielono poprzez umorzenie zaległości 26 podmiotom na łączną kwotę 545.639,89 zł, mimo że podatnicy do dnia wydania decyzji przyznającej ww. pomoc nie złożyli dokumentów określonych w art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, tj. zaświadczeń o pomocy de minimis, jaką otrzymali w roku, w którym się ubiegali o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie lub oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie. Wydanie w ww. przypadkach takich decyzji naruszało art. 37 ust. 7 ww. ustawy.

Organ podatkowy wyjaśnił, że w każdym przypadku organ podatkowy sprawdzał otrzymaną wielkość pomocy de minimis w aplikacjach SHRIMP lub SUDOP.

NIK zwraca jednak uwagę, że korzystanie przez organ podatkowy z informacji zawartych w ww. aplikacjach nie zwalnia z przestrzegania wymogu określonego w art. 37 ust. 7 ww. ustawy, bowiem zgodnie z tym artykułem, do czasu przekazania przez podmiot ubiegający się o pomoc zaświadczeń, oświadczeń lub informacji, o których mowa m.in. w ust. 1 ww. artykułu, pomoc nie może być udzielona.

(dowód: akta kontroli str. 125-142,257-358,565-852,902-960,1060-1103,1114-1167,1185-1246,1804-1812)

Opis stanu
faktycznego

2.4. Prawidłowo sporządzono wszystkie sprawozdania o udzieleniu pomocy de minimis dotyczące 60 objętych badaniem decyzji. Sprawozdania te, zgodnie z art. 32 ust.1 i 10 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, opracowano z wykorzystaniem aplikacji SHRIMP. Stwierdzono, że 39 (na 60 zbadanych) sprawozdań o pomocy de minimis udzielonej w latach 2014-2017 (III kwartał) przekazano do UOKiK w terminach zgodnych z § 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej, informacji o nieudzieleniu takiej pomocy oraz sprawozdań o zaległościach przedsiębiorców we wpłatach świadczeń należnych na rzecz sektora finansów publicznych³⁰.

(dowód: akta kontroli str. 1962-1964)

Ustalono
nieprawidłowości

Ustalono, że 21 (spośród 60) sprawozdań o udzielonej pomocy de minimis w latach 2014-2017 (III kwartał) przekazano do UOKiK z opóźnieniem wynoszącym od 3 do 1206 dni w stosunku do terminu określonego w § 6 ust. 2 ww. rozporządzenia. Zgodnie z tym przepisem podmiot udzielający pomocy sporządza i przekazuje sprawozdania, o których mowa w § 2 ust. 1 ww. rozporządzenia, w terminie 7 dni od dnia udzielenia pomocy.

Inspektor w Oddziale Podatków i Opłat odpowiedzialna za przekazywanie ww. sprawozdań wyjaśniła, że przyczyną przekroczeń powyższego terminu było jej niedopatrzenie.

(dowód: akta kontroli str. 1962-1964,2022)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

³⁰ Dz. U. z 2016 r. poz. 1871.

Opis stanu
faktycznego

3. Sporządzanie i udostępnianie informacji o osobach fizycznych, prawnych oraz jednostkach organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, którym umorzono zaległości podatkowe.

3.1. W latach 2014-2017 (III kwartały) w Urzędzie, zgodnie z art. 37 ust. 1 pkt 2 lit. f oraz lit. g u.f.p., podawano do publicznej wiadomości wykaz osób prawnych i fizycznych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, którym m.in. w zakresie podatków udzielono umorzeń w kwocie przewyższającej łącznie 500 zł, wraz ze wskazaniem wysokości umorzonych kwot i przyczyn umorzenia, a także wykaz osób prawnych i fizycznych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, którym udzielono pomocy publicznej.

Wykazy te umieszczone były w BIP Urzędu Miasta w terminie zgodnym z art. 37 ust. 1 pkt 2 lit. f ww. ustawy, tj. do 31 maja roku następnego wraz ze wskazaniem wysokości umorzonych kwot i przyczyn umorzenia.

Dane zawarte w wykazach upublicznionych w latach 2014 - 2017 były rzetelne, tj. kwoty umorzeń, nazwy podatników oraz przyczyny umorzenia zaległości były zgodne z wydanymi decyzjami.

(dowód: akta kontroli str. 2023-2039)

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

IV. Uwagi i wnioski

Najwyższa Izba Kontroli zwraca uwagę, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości mogły wynikać z wadliwie funkcjonującego w Urzędzie systemu nadzoru i kontroli. Nie zapobiegł on bowiem nieprawidłowej realizacji zadań w zakresie umarzania zaległości podatkowych określonych w Ordynacji podatkowej. Z powyższych względów, zdaniem Izby wskazane byłoby dokonanie przeglądu przyjętych w jego ramach rozwiązań pod kątem skuteczności ich funkcjonowania i wdrożenie, w oparciu o wyniki przeprowadzonej analizy, rozwiązań minimalizujących ryzyko wystąpienia nieprawidłowości w tym obszarze.

Wnioski
pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli³¹, wnosi o:

1. Prowadzenie postępowań o udzielenie ulgi podatkowej oraz wydawanie decyzji w tych sprawach, w sposób odpowiadający w pełni wymogom Ordynacji podatkowej.
2. Wydawanie decyzji przyznającej pomoc de minimis po uprzednim zgromadzeniu dokumentów wymaganych ustawą o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.
3. Terminowe przekazywanie Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów sprawozdań o udzielonej pomocy de minimis.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

³¹ Dz. U. z 2017 r. poz. 524.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Olsztynie.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwagi i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Olsztyn, dnia marca 2018 r.

Kontroler

Henryk Dykty
główny specjalista kontroli państwowej

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Olsztynie

Dyrektor
Andrzej Zyśk